

Kirvun Koprien sukuseura ry.
KIRVUN KOPRAT

Sukuviesti

1/2011

Kuva: Harri Kekki 2010

Hyvät Kirvun Koprien sukuseuran jäsenet!

Tämän pikapikaa lähetetyn sukuviestin aiheena on ensi kesänä järjestettävä uusi matka Karjalan kannakselle. Ohessa on Seppo Koprana lähettämä alustava matkaohjelma.

Viimekesäinen matka oli onnistunut ja antoisa, siitä voi lukea ensikertalaisen kävijän tunnelmia.

Sukuseuran myytävänä olevien tuotteiden hinnasto löytyy viestin lopusta.

Sukuseuran asioihin palataan vielä myöhemmin tänä keväänä, mutta nyt kaikki vähänkään asiasta kiinnostuneet, ilmoittautukaa reissuun!

Kevättä ja valoa kohti mennään,
sukuseuran hallituksen puolesta terveisin

Eeva Rontu

KARJALAN MATKA 2011

Koprana sukuseura tekee ensi kesänä 11.-13.6.2011 (la-ma) matkan Karjalan kannakselle.

Matkan teemana ovat esi-isiemme ja -äitiemme jalanjäljet Kannaksen eteläosissa ja isiemme taistojen tiet.

Alustava ohjelma:

Lähtö klo 7.00 Nihattulan koululta

1. päivä

Hattula – Hämeenlinna – Lahti – Kouvola – Hamina – Vaalimaa-
Viipuri – Kivennapa – Valkeasaari.
Yöpyminen Terijoella (hotellimajoitus)

2. päivä

Etelä-Kannaksen kulttuurinähtävyydet – Raivola
(lehtipuumetsät) – Siiranmäki – Kuuterselkä – vetäytyminen -44
Viipuriin.
Yöpyminen Viipurissa (hotellimajoitus)

3. päivä

Viipurin nähtävyydet ja kesän -44 taistelut Viipurissa – ostokset
omakustanteinen ruokailu Viipurissa

Paluu Nihattulan koululle n. klo 19.00

Alustava hinta (n. 25 henkilöä) n. 380 euroa/henkilö.

Alustavat ilmoittautumiset 11. maaliskuuta 2011 mennessä
osoitteella: seppo.kopra@hattula.fi tai puh. 050-3582857
(vastaaja).

Matkalle ilmoittautuneille lähetetään tarkempi ohjelma ja tarkka hinta maaliskuun lopussa.

Koprana sukuseuralta toimeksi saaneena

Seppo Sulonpoika Kopra
Mäntymäentie 37
13700 Parolannummi

Tässä Eevan matkamuistelot viime kesältä

12.6.2010

Karjalan matkalla. Kello on puoli kahdeksan, ajetaan pois päin Hämeenlinnasta peltojen halki. Usvainen, tihkusateinen ilma. Pellot oraalla, lokkeja, sokerijuurikkaat pikku taimilla. Bussi kulkee, istun kuljettajan takana. Matkanjohtaja juttelee kuskille. *”Haettiin sieltä se Haverisen jalkaterä. Oli jäljellä siellä koneen ohjaamossa, kengässä. Se oli räjähtänyt ilmassa se lentokone.”*

Eli hakureissusta on kysymys.

Matka etenee, heitetään huulta, bussin kylmäsäiliöstä on saatavana omenamehua ja vesipulloja.

”Vesikin on sitten täysin laktoositonta.”

Sää on selkeämpi, ei sada eikä ole sumua. Täytettiin valmiiksi maahantulokortit. Matkan syy: turismi. Ihania mäkitervakkorinteitä ja pieni niitty täynnä metsäkurjenpolvia. Nähty rusakko.

Kahvitauko Haminan Leikarissa. Lohileipä, yhden matkalaisen kanssa katsoin valokuvia hänen isästään Kannaksella sota-aikana.

Vaalimaalle tullaan sateessa. Rekkajonoja! Laskin yhdessäkin jonossa olevan 47 kappaletta. Kohta tarvitaan passeja. Jännää...

Nyt körötetään entistä Viipurin tietä. Ennen se kulki kyltien kautta, nyt oiottu.

Passitarkastuksissa kului aikaa. Viipurin Veikoista ostin länsimaiseen tyyliin kevytkokiksen ja perunalastuja mutta myös kaksipäisellä kotkalla koristellun konjakkipullon ja kirkkoviiniä, jota kokeneempi Kannaksella kävijä suositteli.

Ensivaikutelma Venäjän puolelta: roskia, tie muhkuraisempi, pientareen aidat kolhiutuneita

ja ruosteisia, ojat paikoin tulvivaisia, puhelinpylväät kenossa, silloin kun niitä ylipäänsä on. Muutamassa kohdassa metsä näytti palaneen muutama vuosi sitten. Metsässä autonrenkaita. Venäläiset tekevät hulluja ohituksia.

Ennen täällä kuulemma oli kauniita karjalaiskyliä. Nyt märkää tiheää soista metsää.

Rytyytämme pitkin vanhaa Summan tietä. Metsää, metsää, reikäistä asfalttia. Kuski ja matkanjohtaja pohtivat, että keskimääräinen etenemisnopeus Karjalan alueella on 100 km kolmessa tunnissa.

Jos Suomessa autioituu mökkejä ja vanhoja kirkonkyliä, täällä kokonainen maakunta.

Kävimme Summan joukkohaudalla ja muistomerkillä. Otin tienposkesta villiruusun muistoksi. Join yhden oluen.

Kyyrölän kylä, sieltä Kyyrölän savi, Uschanoffit. Kiviniemi. Vuoksen koski. Ostimme kahvia.

Epäsymmetrisiä maalistaan hilsehtiviä tönöjä, kasvimaita, kuin puoliksi maatonutta tilkkutäkkiä. Ei silti voi sanoa, etteikö olisi myös kaunista.

Kuva: Eija Laakso 2010

13.6.2010

Eilen istuimme iltaa. Paikallista olutta ja keskustelua suvuista, sukututkimuksesta, historiasta, tasa-arvosta ynnä muusta.

Yö nukuttu suht hyvin. Voileipiä, iso lautasellinen puuroa paikallisen luumuhillokkeen kanssa, kuppi kahvia, ja nyt ollaan matkalla 'Käksalmeen'. Porukka innostuu laulamaan.

Tie on kuhmurainen. Yksi hullu läheltä piti - ohitus oli jo. Aurinko pilkistelee. Mukava mieliala. Teiden varsilla on välillä kukkaseppeleitä, joskus lisäksi iso ortodoksinen risti päällyspuineen, kerran iso maalattu krusifiksikin – liikenneonnettomuuksissa kuolleiden omaiset pystyttäneet.

Vetisiä metsänreunoja, välillä kaunista mäntykangasta. Siellä täällä kuitenkin roskakasoja ja varsinkin vanhoja autonrenkaita. Kas, tie parani.

Pyhjärven kylässä, missä on mukava yöpaikkamme Musakka, oli kaikissa eri lahoamisasteissa olevia ruskeita, harmaita, vihertäviä, sinertäviä ja kellertäviä taloja, töllejä, vajoja ja mökkejä, mutta myös suht uusia isoja hirsitaloja monine ulokkeineen. Näin venäläisen hautausmaan. Kirkkaanvärisiä metalliaitauksia, joiden sisäpuolella penkkejä, voi olla pieni pöytäkin, muovikukkia, seppeleitä, koristeellinen risti. Nyt tullaan Käksalmeen.

14.6.2010

Aamu alkoi klo 7.15, olin mennyt puoli kolmelta nukkumaan. Nevskoi-olutta ja keskustelua. Puhekumppaneinani oli kolme rauhallista miestä, kopralaisten mielteliästä osastoa. Hieno ilta, melkein päästiin syntyihin

syviin, mutta ei sittenkään. Jotkin asiat ovat niin syvällä.

Viipurista körötellään Säkkijärveä kohti. Väsyttää... Viipurista tuli ostettua pellavaa, pietarilaista kuohuviiniä, suklaalevyjä ja puisia maatuskoita. Lisäksi käyty luksushotelli Victorian wc:ssä ja juotu kuppi kahvia aulabaarissa. Hurja kontrasti hotellin ulkopuoliseen todellisuuteen.

Olen nähnyt Viipurin pyöreän tornin, uinut Pyhjärvässä, saunonut, nähnyt niille sijoilleen lysähtäneitä taloja, pidätellyt itkua kun bussissa soitettiin sodanaikaisia lauluja... Bussin ikkunasta panoraamakuva jättiputkia, autonkotteroitaa, kasvimaita ja neuvostoharmauden jälkiä.

Eilinen Konevitsan reissu oli ihana. Otin Laatokan hiomia pikkukiviä muistoksi. Hiekkaa, aaltojen kohahtelua. Konevitsan lemmikinsiniset kupolit. Pääskysset. Kolmen munkkikokelaan laulusitys vielä restauroimattomassa kesäkirkossa. Rappioitunut ympäristö ja ajaton iätön ulos kantautuva musiikki järjestyivät tunteita.

Rannaton järvi... Vanhoja tammia. Vanha tiillistä rakennettu voimalakeskus ilman kattoa, pääskysten kirmailu. Kaksi kaunista työhevosta aitaamattomalla niityllä laiduntelemassa. Mäntykangasta, sadetta, Laatokan pehmeä harmaus. Luostarin kissa.

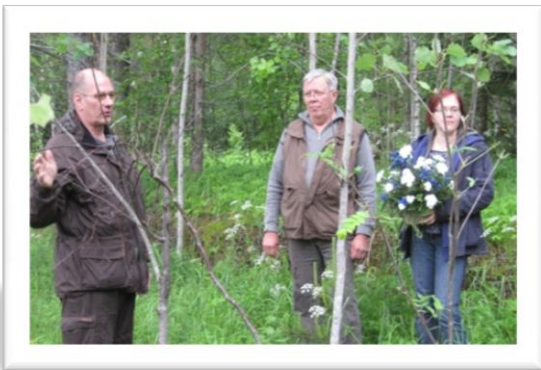

Kuva: Harri Kekki 2010

Käkisalmeista nappasin myös muistoksi kiven yhdeltä polulta, jota pitkin juoksimme takaisin bussille hereässä sateessa. Kävimme isoäitini entisen kotitalon paikalla.

Ajattelin, josko isoäitini on juossut sitä polkua aikoinaan. En voi tietää, enkä haluakaan kuulla järkeilyjä siitä. Haluan ajatella, että se on mahdollista.

Käkisalmen kirkko. Sinne jätettiin sinivalkoinen kukkalaite, otettiin valokuvia toisistamme, muistomerkistä ja kirkosta itsestään. Nuppuinen juhannusruusu kirkon harmaiden kiviseinien kupeessa, kapeat ikkunat joissa rikkinäiset ruudut tai lepattavaa mustaa muovia. Pääskysiä.

Kuva: Eija Laakso 2010

Tänään pysähdyimme Kirvun pitäjän Sairalan kylässä Pekkolan talon kivijalalle. Sain kunnian olla mukana laskemassa paikalle kukkalaitetta. Otin sammaleisesta nuoria puita kasvavasta talonpohjasta kuvan, pari, ja metsästä läheltä tienreunaa pienen kiven.

Metsämansikoita kasvoi siellä paljon, se on aikoinaan ollut aurinkoinen paikka.

Matka ottaa koviin – veteraanikuoro laulaa bussin cd-soittimessa samalla kun ajetaan entisillä taistelupaikoilla, veikkaan että harvan silmä jäi kostumatta. Kaikilla on herkät tunteensa mutta pitkälle ollaan rempseitä, hyvin rempseitä.

Naurunkäkätystä ja hohotusta, savukalaa, makkaraa. Kuski avaamassa bussin tukkeutunutta vessanpönttöä kepin avulla tienpientareella. Ja suosikkini 'metsämarket', pakettiauto joka putkahti kuin tyhjältä keskelle korpea: tarjolla olutta, viinaa, suklaata, Kannaksen karttoja.

Metsissä ei näy hirviä, peuroja, jäniksiä, ei edes oravia tai isoja lintujakaan. Kaikki metsästetty ruuan jatkeeksi.

Nyt kun tultiin taas Suomen puolelle – hyvin päästiin viineinemme ja oluinemme – koko maisema näyttää hyvin hoidetulta, jopa tylsät hakkuuaukeat ja tienvieret. Täällä ei näy pystyyn kuolleita puita, tulvehtivia oja eikä roskakasoja ja autonrenkaita metsässä.

Omina tuliaisina on muutamia merkityksellisiä pikkukiviä ja hulvaton väsymys. Toisaalta ilo uusista tuttavuuksista ja into tutkia lähihistoriaa. Mitä tuosta jäi, mietityttää yhä, ja siksi olen lähdössä sinne uudestaan.

Sukuseuran myyntinurkka

Myytävänä olevien tuotteiden hinnasto:

Sotilaita ja talonpoikia – Kirvun Koprien sukukirja	15,00 €
Päivitetty CD, kirjan henkilötiedot (noin 32 000 nimeä)	10,00 €
T-paita (S, M, L, XL) XXL loppunut	12,50 €
College (S, M, L, XL)	22,50 €
Pinssi	5,00 €
Pöytästandaari	30,00 €

Kirjan mukana tilatut tuotteet ilman postituskuluja, muulloin postituskulut lisätään.

Tuotteita voi tilata Harri Kekiltä
sposti hkekki@gmail.com tai gsm 050 304 1324

Vielä tärkeä kysymys

Haluatko jatkossa tämän sukuviestin sähköpostilla?

Laita viesti seuran sihteeriille, Eija Laaksole. Kokoan osoitteista osoiterekisterin. Jatkossa voit lukea nämä sukuviestit omassa postissasi ja sukuseura säästää hieman postikuluissa.

Viestin voit lähettää spostiin: eijalle@gmail.com

Jos haluat antaa palautetta, niin sukuviestin kokosivat:
Eeva Rontu, eeva.rontu@sci.fi
Eija Laakso, eijalle@gmail.com